1833.
51

Mine beste Thorvaldsen! — Kiøbenhavn d. 7 Maij 1833

og saa er det sandt? og saa kommer de virkelig endnu engang til deres Fædeland? og saa skal endnu engang have den Glæde at see dem at lære med dem! dyrebare Ven, jeg haver ledt saa længe, saa meget og lider endnu saa aldeles udeel haab at kline helbredet i dette tir, at ønskede at døe var mit nemste! Men nu glæder jeg mig dog til at lære med dem, sikker paa altid at finde den samme i dem — Men ak hvor mange vilde savne — Min broder!! Schimmelmand, og saa mange andre flere. Min gode Ven de haver hart den godhed til at giøre huuslye i deres huuskiælder til to Kaffer med gammelt tinnet:

Disse beder jeg dem at overlevere til den gode Keller for at hans Clementine kunde betiene sig af hvad der duer endnu af det.

For det andet staaer der et Stads i et af deres Studier fiire Gipsbyster No 1 af Canova. No 2. af Angelica Kauffman. No 3. af Erdbispen af Tarant. No. 4 af dem selv: lad dem blive indpakkede i en Kasse og have den ære at følge til Frugatten med deres udfødelige arbeider. Saa er der endnu en liden Kasse (Nærut Scatola i fer tegnelsen) med smaae Marmorfrag menter, som jeg og Ida har de sandet paa nere Spadsevegange — lad det blive omgakket og følge med — og nu blir ikke vred over min dristighed beste Jaas! Vi skal holde saa meget af dig her, og for kiele dig saa vrøe, at du skal glemme det altsammen. Den stakkels Ida (die Grothe) haver været ulykelig siden han forlad flerens her kom hun, for at sen den 5te dag handes fader gifve et

Thorvaldsens Museums
ARKIV.
51 7/5 1833